

‘We houden van natuur, maar niet in crisistijd’

MARIA DEL GROSSO

LEEWARDEN Met het doorspitten van krantenartikelen onderzocht promovendus Jasper Heslinga hoe het de Waddeneilanden sinds 1945 verging in hun zoektocht naar een balans tussen toerisme en natuur.

Jasper Heslinga hield over zijn PhD-onderzoek voor de Rijksuniversiteit Groningen (RUG) gisteren een lezing voor de Museum Universiteit, een samenwerking tussen Tresoar, het Fries Museum en Campus Fryslân van de RUG. Vier jaar geleden begon hij met research in hoeverre er balans is tussen economie en natuur op de eilanden. „Toerisme en natuur hebben elkaar nodig, maar het is een lastige combinatie.”

In zijn onderzoek richtte Heslinga zich op Terschelling. Een van de onderzoeksmethoden was terugkijken naar het verleden. Dat deed Heslinga door 291 artikelen uit het Friesch Dagblad en de Leeuwarder Courant

te analyseren uit de periode 1945 tot 2015. Hij scande de berichten op woorden die typisch met de natuur te maken hebben of woorden die economisch getint zijn.

Uit de grafieken die dit onderzoek opleverde, leidt Heslinga af dat de sociaal-economische ontwikkeling de overhand had vanaf de jaren vijftig, toen de wederopbouw begon. In de jaren zestig is een verschuiving te zien naar natuurbescherming.

De Waddenvereniging werd opgericht en de Stichting Ons Schellingerland die naar behoud van het karakter van het eiland streeft.

Eind jaren zeventig, begin jaren tachtig krijgt de economie weer de overhand. De oliecrisis ligt daaraan ten grondslag. Begin jaren negentig viert de duurzaamheid hoogtij. In deze periode wijzen veel woorden uit de krantenartikelen naar samenwerking en balans. Toch is dat zoeken naar synergie niet iets van de laatste tijd, concludeert Heslinga. Ook in de jaren tachtig, jaren zeven-

tig en jaren zestig is het zoeken naar een balans terug te vinden.

De promovendus constateert dat in het algemeen de economie de ontwikkelingen op de eilanden bepaalt, dat natuurbescherming vaak samenvalt met externe trends en dat denken in synergie een langzaam en moeizaam proces is. Dat wij ons in Nederland zo druk maken om onze Wadden, staat volgens hem in schril contrast met Korea, waar hij ook onderzoek deed. Hier ligt ook een soort Waddengebied. „Terwijl de Wadden bij ons het troetelkindje zijn, kijken ze er daar tegenaan als een bak met modder waar zo snel mogelijk een dijk omheen moet, zodat ze economisch wat met het gebied kunnen.”

Uit de discussie met het publiek na afloop in het Fries Museum concludeerde Frank Schröer van de organisatie van de Museum Universiteit: „We houden van de natuur, maar als het crisis is vergeten we dat even.”